

Bilag 9.

DE SAMVIRKENDE DANSKE
LANDBOFORENINGER
DE SAMVIRKENDE DANSKE
HUSMANDSFORENINGER

Den 2. maj 1972.

Vedrørende særlig indkomstskat.

Efter landboorganisationernes opfattelse er det yderst uheldigt, at denne lov undergår stadige ændringer. Disse stadige ændringer skaber en sådan uoverskuelighed i bestemmelserne, at hverken landmændene eller deres rådgivere kan følge med i dem, end-sige træffe dispositioner med henblik på fremtiden.

Alene af denne grund må organisationerne derfor protestere mod det foreliggende forslag, og specielt må man vende sig mod den foreslåede stramning af beskatningen, som går langt ud over, hvad der har været hensigten med denne lovgivning.

Forhøjelsen af beskatningsprocenten fra 40 til 50 vil ramme urimeligt hårdt i f. eks. de tilfælde, hvor en landmand sælger en bygning, hvorpå der har været foretaget *afskrivninger*. I forvejen rammer de gældende efterbeskatningsregler på dette område den almindelige pengeværdiforringelse, og skal efterbeskatningen nu foretages med en beskatningsprocent på 50, vil det blive overordentlig betænkeligt at foretage bygningsafskrivning overhovedet på de fleste landbrugsejendomme. Principielt finder organisationerne det derfor forkert at forhøje procenten til 50, men hvis det sker, må forhøjelsen i det mindste følges op af ændrede regler for efterbeskatningen af bygningsafskrivninger.

Forhøjelsen af beskatningen, for så vidt angår fortjeneste ved *salg af fast ejendom*, må der protesteres mod af to grunde. Dels fordi de foreslåede regler „vender den tunge ende nedad“, dels fordi de inddrager en lang række „normalhandler“ med landbrugs-ejendomme under beskatningen.

Den foreslåede stigning i beskatningen er nøjagtig den samme i kroner og ører på en given landbrugsejendom, hvad enten fortjenesten ved salget af denne ejendom er stor eller lille. Det forekommer ikke særlig hensigtsmæssigt at gennemføre en forhøjelse, som først og fremmest rammer de forholdsvis beskedne fortjenester, medens beskatningen af de helt store fortjenester bliver på det nærmeste upåvirket af forhøjelsen.

Den væsentligste anke mod forhøjelsen ligger imidlertid deri, at den vil ramme et meget stort antal normale handler med landbrugsejendomme. Det har altid været hensigten, at denne beskatning kun skulle omfatte de ejendomssalg, hvor der konstateres en prisstigning ud over den almindelige ejendomsprisstigning. Men som det fremgår af omstående opstilling, vil de foreslåede beregningsregler med et fast procenttillæg på 20 plus et årligt tillæg på 6 pct. medføre, at „gennemsnitsejendommen“ bliver undergivet beskatning.